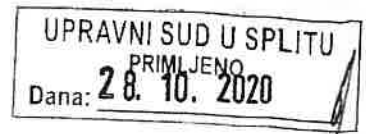

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-2775/20-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Ante Galića, članova vijeća te sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja iz protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 18 UsI- od 31. prosinca 2019., na sjednici vijeća održanoj 24. rujna 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 18 UsI- od 31. prosinca 2019.

Obrazloženje

Presudom Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 18 UsI- od 31. prosinca 2019. odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-08/18-02/106, urbroj:376-04-19-5 od 3. srpnja 2019.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Tužitelj navodi da je tužbenim zahtjevom tražio poništenje odluke tuženika jer je zainteresirana osoba obavila necjelovitu poštansku uslugu, na način da je prilikom dostavljanja pošiljke postupila suprotno odredbi članka 85. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.; dalje: ZUP) kojom je propisano da će dostavljač, kada se naslovljena osoba ne zatekne na mjestu dostave, u poštanskom sandučiću ili pretincu ili kod osobe zatečene na mjestu dostave ostaviti pisanu obavijest da u određeni dan i sat bude na mjestu dostave radi primanja pismena i gdje do toga dana sama može podići pismeno. U konkretnom slučaju zainteresirana osoba je izdala obavijest o prispijeću predmetne pošiljke na kojoj je naznačeno da će druga dostava biti obavljena „nakon isteka roka u prijepodnevnim satima“. Tužitelj smatra da pojam „određenog dana i sata“ koji propisuje zakon ne znači isto što i pojam „nakon isteka roka u prijepodnevnim satima“ koji koristi zainteresirana osoba. Smatra da je zainteresirana osoba obavila necjelovitu poštansku uslugu. Tužitelj navodi da je člankom 2. stavkom 1. točkom 21. Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“ 144/12., 153/13. i 78/15.) propisano da je poštanska usluga, usluga koja uključuje svako postupanje s poštanskim pošiljkama, a naročito prijam, usmjeravanje, prijenos i uručenje poštanskih pošiljki, što znači da je uručenje pošiljke samo

jedan od segmenata poštanske usluge i da obavljanje usluge uručenja u cijelosti, nikako ne znači da je poštanska usluga obavljena u cijelosti.

Predlaže da Visoki upravni sud poništi presudu.

U odgovoru na žalbu tuženik ističe da je sud na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo i odbio tužbeni zahtjev tužitelja. Tuženik ne nalazi niti procesne propuste koji bi mogli dovesti do drugačijeg rješenja predmetne stvari.

Predlaže da Visoki upravni sud odbije žalbu tužitelja i potvrdi prvostupanjsku presudu.

Žalba nije osnovana.

Ispitivanjem pobijane prvostupanjske presude sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.; dalje: ZUS) utvrđeno je da ne postoje žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Rješenjem tuženika od 3. srpnja 2019. odbijen je zahtjev tužitelja za rješavanje spora sa zainteresiranom osobom u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: u cijelosti. Tužitelj je u zahtjevu naveo da postupak rješavanja spora pokreće protiv odluke Povjerenstva za pritužbe potrošača pri zainteresiranoj osobi od 20. rujna 2018. kojim je odbijena njegova pritužba da zainteresirana osoba pruža necjelovitu uslugu odnosno da postupa protivno članku 85. stavku 2. ZUP-a.

Uvidom u spis prvostupanjskog suda kao i obrazloženje presude razvidno je da je prvostupanjski sud utvrdio da je prvi pokušaj dostave predmetne pošiljke bio 22. ožujka 2018., da tužitelj tom prilikom nije zatečen na adresi te da mu je ostavljena obavijest o prispijeću pošiljke u kojoj je navedeno da će drugi pokušaj dostave biti nakon isteka roka od pet radnih dana od dana ostavljanja obavijesti u prijepodnevnim satima. Nadalje, utvrdio je da predmetna pošiljka nije preuzeta u ostavljenom roku, da je druga dostava pokušana 30. ožujka 2018. te budući da tužitelj ponovno nije zatečen na adresi, predmetna pošiljka uručena je tužitelju ubacivanjem u kućni kovčežić.

Visoki upravni sud prihvaća utvrđeno činjenično stanje od strane prvostupanjskog suda, jer po ocjeni Suda, tužiteljevim žalbenim navodima nisu dovedene u sumnju odlučne činjenice kako ih je utvrdio prvostupanjski sud, a imajući na umu i utvrđeno činjenično stanje u provedenom upravnom postupku.

Na tako utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo, članak 38., članak 54. stavak 1. i članak 55. stavak 1. Zakona o poštanskim uslugama; članak 1. stavak 2., članak 2. točke 6. i 7. i članak 34. Pravilnika o obavljanju univerzalne usluge („Narodne novine“ 41/13.) te članak 85. ZUP-a te je pravilno kao neosnovan odbio tužbeni zahtjev tužitelja.

Prema ocjeni ovog Suda, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da je tuženik pravilno ocijenio da je zainteresirana osoba postupila sukladno odredbi članka 85. ZUP-a jer je tužitelju predmetna pošiljka, (pošiljka iz upravnog postupka) nakon obavijesti, prilikom druge dostave uručena ubacivanjem u kućni kovčežić. Prvostupanjski sud je naglasio i da je time ostvarena temeljna svrha dostave u upravnom postupku, a to je predaja pismena osobi kojoj je pismeno namijenjeno odnosno da je ugovorena usluga uručenja preporučene pošiljke izvršena u cijelosti.

Prvostupanjski sud je u obrazloženju presude odgovorio na sve navode tužitelja istaknute u tužbi, obrazlažući razloge zbog kojih smatra iste neosnovanim, a tužiteljevim žalbenim navodima nisu dovedene u sumnju odlučne činjenice kako ih je utvrdio prvostupanjski sud.

Prigovori istaknuti u žalbi su neosnovani i bez utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari, pogotovo budući da se radi o istim prigovorima koje je tužitelj isticao i u postupku pred prvostupanjskim sudom, o kojima se prvostupanjski sud očitovao, a s čijim zaključcima se slaže i ovaj Sud.

Budući da ne postoje razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupanjsku presudu, kao ni razlozi na koje Sud pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 73. stavka 1. ZUS-a, to je na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a žalba odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda.

U Zagrebu 24. rujna 2020.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenj službenik

